

[Karlskov Jensen.]

stres side meget positivt vil gå ind i udvalgsarbejdet. Vi ser med tilfredshed på de reformforslag, der er fremsat her, og vi skal gerne yde vores medvirken til, at lovgivningen på dette område kan blive fremmet, sådan at loven kan træde i kraft, og sådan at amterne får en rimelig frist til at bringe forholdene i orden til ikrafttrædelsestidspunktet den 1. april 1973.

Else-Merete Ross: På det radikale venstres vegne kan jeg straks sige, at vi er positivt indstillet til lovforslagene, men mener, at de giver anledning til grundig udvalgsbehandling.

Da det første lovforslag helt omorganisere jordemodervæsenet, er det tilfredsstillende, at Den almindelige danske Jordemoderforening, som henstillede, at et udvalg undersøgte en ændring af fødselshjælpens tilrettelæggelse, selv kan gå ind for lovforslaget.

Alle de mange instanser, som der er forhandlet med, har med undtagelse af én givet principiel tilslutning. Af særlig betydning er det vel, at Amtsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening, som særlig berøres af den organisatoriske omlægning, også synes at være indforståede.

Der foreslås en enhedsledelse af fødselshjælpen, således at ansvaret for de forebyggende svangerskabsundersøgelser, jordemoderhjælp og sygehusbetjening af fødsler samles hos amtskommunen og Københavns og Frederiksberg kommuner.

Lovforslaget indeholder ikke detaljer. Indenrigsministeren vil efter forhandling med sygehusrådet udfærdige retningslinjer for tilrettelæggelse af opgaven. Amtskommunen udarbejder en plan, som senere kan revideres, når udviklingen gør det påkrævet. På den måde vil tilrettelæggelsen kunne tilpasses forudsætningerne i de forskellige dele af landet. Planen og senere revisioner skal godkendes af indenrigsministeren. Retningslinjerne vil stort set følge betænkningen.

De to hovedformål er en forbedring af jordemødrenes ansættelses- og arbejdsvilkår og en forbedring af forholdene for de gravide, specielt med mulighed for fødsel på sygehus eller offentlig klinik. Det forekommer helt rimeligt, at jordemødre bliver offentligt

ansatte og får en fast arbejdstid og en forud fastlagt arbejdstid som andre befolkningsgrupper. Amtskommunerne kan selv afgøre ansættelsesformen og vil også kunne ansætte jordemødre som deltidsansatte, hvad der kan være af betydning for de nuværende privatpraktiserende jordemødre. De skitse-rede overgangsregler forekommer rimelige.

Det forekommer mig ret optimistisk, når indenrigsministeren mener, at der skulle være mulighed for i løbet af nogle år at nå det mål, at alle, der ønsker det, kan føde på sygehus eller institution. Det angives at kræve yderligere ca. 350 sengepladser. Der tales for tiden meget om det ønskelige i en reduktion af befolkningstilvæksten i hele verden. Da vi er interesseret i dette spørgsmål, må det vel også være en opgave for os i Danmark at prøve at begrænse fødselsantallet. Er der taget hensyn til en eventuel nedgang i fødselsantallet ved det foreslåede antal på 350 ekstra sygesenge?

Det lyder tiltalende, at man vil tilstræbe, at den fødende kun de første dage beslaglægger en fødeseng og derefter overflyttes til en barselhvileafdeling, hvortil anlægsudgifterne er betydelig mindre. Jeg finder det helt rigtigt, at ministeren ikke til at begynde med følger forslaget fra Dansk Selskab for Gynækologi og Obstetrik om, at specialafdelinger for gynækologi — undskyld, gynækologi — og obstetrik på sygehusene skal fungere som centre for hele fødselshjælpens varetægt. Det er nok det rigtige på lang sigt, men ikke i starten. Man må fortsætte med at opbygge disse specialafdelinger for fødende med forventede komplikationer og så efterhånden udvide deres kapacitet til også at omfatte normalt fødende.

Det forekommer mig at være den hurtigste form for udbygning at følge ministerens og betænkningens forslag om lokalt placerede centre med 6-7 jordemødre pr. center. Da nogle gravide vil få lang afstand til centrene, må det dels være rimeligt, at i hvert fald nogle centre kan have ambulante konsultationer uden for centeret, og dels at man som angivet i lovforslaget ser nærmere på befordringsgodtgørelse fra hjemsted til centeret.

Måske var der grund til at undersøge, om tabt arbejdsindsigt kan være grunden til, at nogle udebliver fra helbredsundersøgel-